

Kitüntetések szakszervezeti munkáért

Az elmúlt hétvégén a pedagógusok megyei küldött-értekezletén kitüntetések adtak át. A Szakszervezeti Munkáért arany fokozatát kapta Galambos László igazgató (Szeged). A Szakszervezeti Munkáért bronz fokozatát vette át Bencsikné Bagány Júlia főelőadó (megyei művelődési osztály), Kiszinné Bikárdi Melinda tanár (Ásotthalom), és Koi Ferencné gazdasági vezető (Szeged). Az Erdemes Mun-

káért emlékplakettet Sipos Sándorné főiskolai docens (Szeged) és Ókrös János nyugdíjas megyei titkár kapta meg. A Pedagógusok Szakszervezete KV elnökségének dicsőre oklevelét Fekete Károlyné gazdasági vezető (Szeged), Füzesi Sándorné adminisztrátor (Szeged), Vass Zoltánné nyugdíjas igazgató (Szeged) és Zeferecné gazdasági vezető (Szeged). Az Erdemes Mun-

Ságvárista sikerek

A nagy francia forradalom 200. évfordulójára rendezett francia nyelvi 3 fordulós történelmi vetélkedőn, amelyen 150 csapat indult, a ságvárista diákok az alábbi eredményeket érték el: 3. helyezett: Bartha Péter, Fazekas Melinda, Ötvös Péter alkotta I. A osztályos csapat. (Felkészítő tanáruk: Dr. Józsa György). Mind a négyen 2 hetes franciaországi utat nyertek. 4. helyezett: Magyar Zsolt, Ruzsáti Zsolt, Varga Emese IV. A osztályos csapat. (Felkészítő tanáruk: Pignitzky Beáta.)

A szakszervezet egyetértett az új gyógyszerrendelettel

Lenyeltük a keserű pirulát

Utóvédharcnak is tekinthető sajtótájékoztatót tartott a Szociális és Egészségügyi Minisztérium az elmúlt pénteken, legalábbis, ami a gyógyszerrendelet bevezetésével kapcsolatos előzmények összefoglalását illeti. Az illetékes tárca ugyanis csak most — három hónappal az új rendelet gyakorlati alkalmazása után — tartotta fontosnak meghívni a vidéki újságírókat, hogy a gyógyszer-témával összefüggő háttérinformációkat eléjük is tárja.

Korántsem tulajdonítok akkora jelentőséget a sajtónak, hogy azt higgyem, kisebb vihart kavart volna az új rendelet bevezetése, ha jó előre, vagy közvetlen bevezetése előtt többet tudhattak volna meg előzményeiről a végeken élők sajáta, szűkebb honi sajtójukból. Azt azonban valószínűnek tartom, hogy a legutóbbi sajtótájékoztatón hallott információk korábbi vidéki sajtóbeli közzétételeivel az egészségügyi tárca megkímélte volna magát a magyar közvélemény csak rázúduló támadásairól — pestiesen szólva — attól, hogy egyedül ő vigye el a balhét.

A szociális és egészségügyi miniszter, Csehák Judit az új gyógyszerrendelet előzményeit vázolandó, tizenkét évvel ezelőtti történetekről is szólt. Mint elmondta, 1977-ben tulajdonképpen nagyon érdekes okból módosították a gyógyszerrendszert. Lévéen akkoriban igen magas a táppénzesek száma, táboruk csökkentése érdekében úgy gondolták, bizonyos receptírás-könnnyítéssel több időt hagynak az orvosnak a beteggel való foglalkozásra. A táppénzesek tábora ugyan nem csökkent, viszont az 1977-ben még négy és fél milliárd forintnyi gyógyszerköltség az elmúlt év — 1988 — végére 25 milliárdra emelkedett.

Ugyanakkor a Világbank — 1987-ben — a hitelnyújtás előfeltételeként a lakossági ártámogatások csökkentését és átférendőségét előírta. Megkövetelte azt is, hogy nem szerepelhet az állami költségvetésben — ártámogatásként — a gyógyszerártámogatás. Így már 1987 végén szóba került,

hogy 50 százalékkal — rendszerváltoztatás, -módosítás nélkül — emeljék a gyógyszerárakat. A jelenlegi egészségügyi miniszter — aki ez idő tájt miniszterelnök-helyettesként tevékenykedett — akkor határozottan ellenezte a rendszermódosítás nélküli 50 százalékos gyógyszeráremelést.

A miniszter asszony cáfolta Csikós Pálnak, a SZOT titkáranak a Népszavában a minap tett nyilatkozatát, miszerint: „A szakszervezetek előre látva a gyógyszerárak emelésének hatását, nem értékelték egyet ezzel az intézkedéssel.” A szakszervezet ugyanis 1987 végén nem értett egyet ezzel, de már 1988 decemberében az előterjesztésről egyetértő véleményt adott, hiszen csak ennek köszönhetően, és ennek birtokában jelenhetett meg a Szociális és Egészségügyi Minisztérium döntése. Ahogy Csehák Judit fogalmazott: „a tárca nem egy társadalmi ellenállás közepette készítette el javaslatát”.

S, hogy miért nem tölték későbbre az új gyógyszerrendelet bevezetését, és miért nem várták meg az influenzajárvány végét? Indoklás: A tárca még 1988 december elején meghirdette a gyógyszerintézkedést. Ennek okán óriási felvásárlási láz tört ki az egész országban. Csak a fővárosban mintegy 700 doboz Doxicilint vásároltak decemberben, ugyanakkor, amikor az országban összesen 200 influenzás megbetegedés volt fél év alatt. A hihetetlen mértékű felvásárlás következtében felvált, hogy a gyógyszerutánpótlást nem lesznek képesek biztosítani. Így kény-

szültek az eredeti határidőnek megfelelően az új rendelet bevezetésére. Eddig nem esett szó a nyilvánosság előtt arról sem, hogy a gyógyszer-tári többletmunkára 278 millió forintot biztosított a költségvetés. Ezt januárban jutalomként kapták meg a gyógyszerészek, vagy felhasználhatták bérfejlesztésre.

A módosítással kapcsolatosan a miniszter asszony elmondta, az ingyenes gyógyszerellátás lehetőségét kiterjesztették a rokkantsági járadékosokra, azokra a fiatal felnőttekre, akik rendszeres szociális ellátásból élnek, valamint a súlyosan fogyatékos gyerekeket nevelő családokra. Ugyanakkor felhívták a tanácsok figyelmét arra, hogy az idős, alacsony nyugdíjból élők, rendszeresen sok gyógyszert fogyasztó betegek számára adjanak ki — egy évre szóló — közgyógyellátásra jogosító igazolványt. A jövő évben úgy lenne helyes, ha a közgyógyellátási igazolványok költségének fedezetét felében tanács, felében társadalombiztosítási hozzájárulásból finanszíroznák. Így a tanácsok is nagyobb felelősséggel adják majd ki ezeket az igazolványokat.

A tárca egyébként változatlanul a gyógyszerárak összenyomására törekszik, áraitukat folytat, és a számítógépes rendszer kidolgozásán fáradozik.

A miniszteri biztostnak pedig továbbra is az a feladata, hogy minden adminisztratív munkát, kellemetlenséget csökkentő intézkedésre tegyen — a gyógyszerészek és betegek sorsán könnyítő — javaslatot.

K. K.

Az „erdők atyjának” unokái

Öt bekezdés Kiss Ferenc kapcsán

Kiss Ferenc (1860—1952) Szeged főerdőmestereként elévülhetetlen érdemeket szerzett a városkörnyéki erdőkért, de tágabb közegben a Dél-Alföld sivár homokterületeinek fásításáért is. Nem véletlenül nevezték el a „szegedi erdők atyjának”. A tegnap lezajlott tanulmányi előadásokon hat szekcióban 57 tanuló 34 dolgozata került nyilvánosságra. Ugyancsak a tegnapi ünnepségen adták át a 11 versenyszámban lebonyolított küzdelmek nyerteseinek a kupákat. Az év legnépszerűbb tanára a diákok szavazata alapján az idén Medvecz Gábor erdőmérnök lett.

Kiss Ferenc alapítványt tett az elmúlt esztendőben az iskola volt tanulója, Osztrogonác János, a Fefag vezérigazgatója, amelyhez eddig néhány gazdaság, és tegnapról a megyei tanács művelődési osztálya is csatlakozott. Az alapítvány célja, mint azt az alapító okirat rögzíti: „Az iskola dolgozói közül azon személynélküli anyagi és erkölcsi ismerése, akik az iskolában folyó oktató-nevelő munkában kiemelkedő eredményeket értek el.”

Kiss Ferenc erdőmérnök emlékére a róla elnevezett iskola tantestülete, diákiai és az őket támogató bázis-szervek méltó módon ápolják. Ennek eredményeképpen az intézmény személynélküli és tárgyi feltételei az átlagnál magasabbak. A Kiss Ferenc-díjat — Fritz Mihály érdm, oklevelét és biztatást — kapott Tamás Róbert negyedik A osztályos tanuló. Az országos szakmai tanulmányi verseny

első öt helyezését is az iskola tanulói nyerték, első lett Deák János, második Tamás Róbert, harmadik Németh Vendel (ők felvételi nélkül juthatnak be a soproni erdészeti egyetemre). A tegnap lezajlott tanulmányi előadásokon hat szekcióban 57 tanuló 34 dolgozata került nyilvánosságra. Ugyancsak a tegnapi ünnepségen adták át a 11 versenyszámban lebonyolított küzdelmek nyerteseinek a kupákat. Az év legnépszerűbb tanára a diákok szavazata alapján az idén Medvecz Gábor erdőmérnök lett.

Kiss Ferenc alapítványt tett az elmúlt esztendőben az iskola volt tanulója, Osztrogonác János, a Fefag vezérigazgatója, amelyhez eddig néhány gazdaság, és tegnapról a megyei tanács művelődési osztálya is csatlakozott. Az alapítvány célja, mint azt az alapító okirat rögzíti: „Az iskola dolgozói közül azon személynélküli anyagi és erkölcsi ismerése, akik az iskolában folyó oktató-nevelő munkában kiemelkedő eredményeket értek el.”

Kiss Ferenc erdőmérnök emlékére a róla elnevezett iskola tantestülete, diákiai és az őket támogató bázis-szervek méltó módon ápolják. Ennek eredményeképpen az intézmény személynélküli és tárgyi feltételei az átlagnál magasabbak. A Kiss Ferenc-díjat — Fritz Mihály érdm, oklevelét és biztatást — kapott Tamás Róbert negyedik A osztályos tanuló. Az országos szakmai tanulmányi verseny

T. L.

Hiteles szem- és fültanúk

Ki mit tud — találgat?...

Az utolsó KISZ-kongresszusról, a Demisz megalakulásáról szóló tudósítások kiegészítéseként két szegedi résztvevőt, föltehető hiteles szem- és fültanúkat sikerült elérnünk a lényegi események földidőzárát, a jelen állapotok összefoglalására tegnap: Malatinszky Judit, mélyépítő üzemmérnököt, a Délép KISZ-bizottságának titkárát és Tóth Lászlót, a városi bíróság bírójelöltjét, aki e pillanatban sorkatonai szolgálatot teljesít.

— Nagy visszhangja volt Grósz Károly kongresszusi fórumának. Miért kérték ezt a budapesti és a Csongrád megyei küldöttök?

T. L.: — A pártfőtitkár, mint meghívott kért szót, nem volt előre koreografált a hozzászólása. Tudomásom szerint a vele való beszélgetést a pesti és a Csongrád megyei párttagküldöttek szorgalmazták, szerintem nem előre elhatározott szándékból, inkább kielégítetlenül hagyott kíváncsiságuk okán. Egész pontosan Bucányi László szegvári küldött állt föl és tett a fórumra indítványt. Azt, ebéd után egy tanácskozában tartottuk, ahová körülbelül 200-an fértek. Szó volt a párt szervezeti szabályzatáról, agrárpolitikájáról, a párttagdíjakról, beszéltünk az ÁISH fölősségéről. A főtitkár elhatározta a pártot a kormány intézkedéseitől. A gyógyszer-, a vámrrendelet, a tervezett autópályadíj a kormányzati munka „eredménye”, a párt nem vállal értük, miattuk semmiféle felelősséget.

— Hogyan fogadták a főtitkár véleményét, amely szerint „... megerett a helyzet a gazdasági rendkívüli állapot bevezetésére, amely természetesen nem a demokratizálási folyamat lassítását, jelenti, hanem átmenetileg egy másfajta gazdasági döntést „rendszer”, amelyben döntési jogot kell kapnia a miniszterelnöknek...”, s hogy gazdasági minisztériumra, költségvetési hivatalra lenne szükség?

T. L.: — Erről én most hallok először. Elképzelhető, hogy szünetben, folyosón, pár ember jelenlétében hangzottak el ezek a lényeges kijelentések, nyílt plénum előtt biztosan nem. Ennek a véleménynek a kongresszuson semmiféle visszhangját nem tapasztaltam.

M. J.: — Hétfőn reggel hallottam a rádióban Németh Miklós miniszterelnök reagálását, először azt sem tudtam, miről van szó. Megdöbbentett az egész részleteket nem ismerem, csak annyit, amit a lapokban megírtak. Mindenesetre valódisága nem hiszem, hogy megkérdőjelezhető lenne. El kell mondanom, a küldöttek

korrekt közleményeket kérétek. A televízió tudósításai mégsem voltak azok, elégedetlenségünk mellett ezt mi sem bizonyítja jobban: az újonnan szerveződött sajtó alapszervezetük levélben határozta el magát az adásba került összefoglalótól. Ezt a levelet föl is olvasták.

— Most lássuk, a Demisz létrejöttével mi változhat például Szegeden? Mi lesz a KISZ-szel, városi apparátusával?

T. L.: — Én már a kongresszuson sem a KISZ-t, hanem egy, igaz, ideiglenes elnevezésű új szerveződést, a Szegedi Fiatalok Ifjúsági Szövetségét képviseltem. Ez pedig nem mást jelent, minthogy történtek már újítások a KISZ réteg- és ágazati szerveződésein. Például az Értelmiségi Fiatalok rétegtanácsából Értelmiségi Fiatalok Szövetsége lett (amelyhez egyébként a városi igazságügyi alapszervezete már csatlakozott), s még sorolhatnék számtalan

ilyen átalakulást. Vagyis, az új szerveződések zömén a megújulni szándékozó KISZ-es alakulatokat kell érteni — szerintem. A régittől való különbség az új, és valóban új lehetőségekben rejlik. A szegedi szövetség, elképzelések szerint, a dolgozó fiatalokat, a középiskolásokat és a régebbi, a városi KISZ-bizottság által közvetlen irányított alapszervezeteket integrálja. A nevét még senki sem tudja, a június 30-ig tartandó városi küldöttértekezleten születik majd döntés. A KISZ-bizottságnak háromtagú apparátusa volt, nézetem szerint szükség lesz rájuk az ügyek intézéséhez.

M. J.: — A tagszervezetek szövetségével maximálisan egyetértek. Ebben a formációban könnyű lesz megszabadulni a fiatal funkcionáriusoktól, mert dolgozni kell, keményen. Főlősségesnek tartom a régi apparátust, a tagszervezetek nélkülük is boldogulnak. Az értelmiségi fiatalokról se felejtkezzünk meg.

T. L.: — Baloldali ifjúsági szerveződések szövetsége vagyunk (leszünk), az MSZMP reformszárnyát támogatjuk, a párt intenciói nélkül, magunk kívánjuk formálni a másként gondolkodó ifjúsági szervezetekkel való kapcsolatot is.

M. E.

Somogyi Károlyné felvételei

Rászokott a művészi hímzésre

Kézimunka-kiállítás nyílt tegnap délelőtt a Tolbuhin sugárúti Idősek Otthonában, Bajza István munkáiból. Nem feledés, a művészi hímzések készítője 69 éves férfi, aki feleségével együtt 3 éve lakója az otthonnak, és aktív korában az égvilágon semmi köze nem volt kézimunkához. Elmondása szerint, soha nem viselte el a téliesteget, így nyugdíjas éveiben rászokott a szép tevékenységre, felesége pedig csak „asszisztál” — és bírál, ha kell. Kézimunkáit rendre elajándékozza, örömet okozva barátainak és kiterjedt rokonságának. Felvételeink a Bajza házaspárról és a kiállításról készültek.